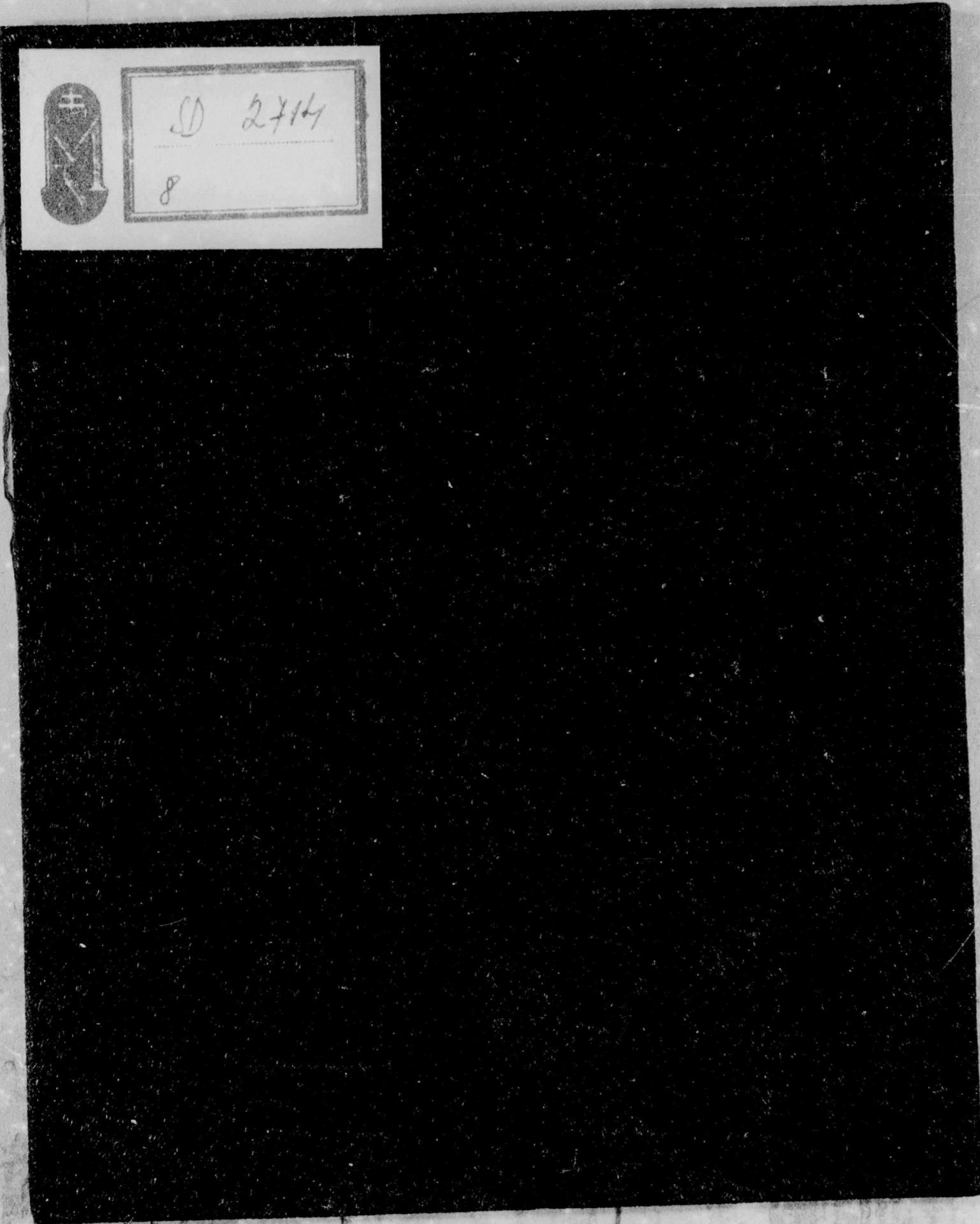

A 1938/X.

Regisztrációs szám, Matica Slov. Martin:
/316.ig.j/

I. N. J.!

ΠΡΟΣΦΩΝΗΜΑ.

sive

Acclamatio fausta,

quā

VIRUM

Nobilissimum, Clarissimum & Doctissimum,

DN. M. JOHANNEM

HEINZELIUM,

Inclytæ Urbis ac Reipubl. Novisoliens. Civem
Circ. præstantissimum, nec non in Regiâ, Liberâ
ac Montanâ Civitate Schemnicien. pariter in Jerabâ,
Woitzâ & Jessenâ Urbarium spectatissimum;
Evangelici Gymn. Novisoliens. hactenus Directo-
rem integrum, & de studiosâ Juven-
tute præclarè meritum:

Cum,

DEO ita disponente, Statui Scholastico umbratili, molestissimo
calamitosissimo & laboriosissimo publicè,

valediceret,

honorificè prosequi

voluit,

Martinus Cruselius, Vožnic. Silesius,

p.t. Ejusd. Gymn. Tertiæ Class. Collega.

Añō sequentे Distichō Eteologicō inclusō:

Te DEVs; HeinzeLI, seros ConserVet In annos,
Et tibi sint Magna prosperrtatis opes!

Leutschoviae, Typis Samuelis Brever.

v. 6. p. 7

Regi nyomtatványok, Matica Slov. Martin:
/316.ig.j/

A & Ω!

1522/30

MEA CHRISTUS VITA SALUSq!

Montis in Aoniis quæ habitatis vertice Nymphæ,
Quæve Medusæ signa tenetis equi:
Huc celeri properate gradu, vestroq; vocatæ.
Cultori gratum suppeditate melos.
Tu, mea præsertim, pulchram quæ fundis ab ore
Egregiō vocem, currito Calliope.
Currito, fac faciles meditanti carmina vires,
Argutam doctō pectine tange chelyn.
Prælia non Mattis; Paphiæ non Cypridos ignes;
Non fœcunda canam munera Bassarei;
Sed pulchræ meditabor opus virtutis & artis,
Et cedrō dignas dexteritatis opes.
Nempe Tuas, HEINZELI, cui virtutis amore,
Ardebat teneris pectus ab ungivculis.
Qui cordi fuerant Musæ, cui Palladis artes;
Enthea quem virtus traxit ad Eusebiā.
Principiō siquidē patriis contentus in oris,
Carpebas clarii munera sacra vadi.
Et contendebas ad culmina sacra Minervæ,
Pegaseos latices, nocte dieq; bibens.
At caput Aönias cupiens efferre per artes,
Dulcia mox patriæ deseris arva Tuæ:
Impiger appropans clarj juga celsa Lycèi,
Doctrinæ adspirans uberioris opes.
Ergo venis illò, quò stringit Leucorin Albis,
Saxona piscosis qui rigat arva vadis.

Et

Regi nyomtatványok, Matica Slov. Martin:
/316.ig.j/

Et sedem studii
Notis At
Dumq; ibi vix b
Inter pac
Auspiciis doctrin
Induis, in
Et sic aufers rea
Quem ti
Angvicomæ diri
Non abs
Sed quid agis, T
Tergemin
Desidie torpes?
In gelido
Nequicquam; ve
Per gemi
Et dum sic satur
Et Sophi
Ecce Novisolum
Præside s
Nimirum jam te
Munera,
Non igitur nequ
Quæ cœ
Sed Tibi comm
Multiplic
Dumq; ita mand
Correcto
Ecce repente Sc
Dum Re

Et sedem studii p̄eclaris figis Athenis,
Notis Arctois, Hesperisq; plagiis.
Dumq; ibi vix binos gnatus fers signa per annos,
Inter pacata nomina militiae:
Auspiciis doctrinæ, virtutisq; Magistrum
Induis, inq; novâ sindone victor ovas.
Et sic aufers rei tituluq; meritis honoris,
Quem titulum tempus non abolebit edax.
Angvicomæ diri non rem Plutonis Erynnys,
Non absorbebit vasta vorago mali.
Sed quid agis, Tibi dum Probitasq; Labosq; Magistro
Tergeminum Sophies promeruere decus?
Desidie torpes? vel pigræ Mala Vacunæ,
In gelidos condis brachia lenta siuiss?
Nequicquam; verùm porrò majoribus urges
Per geminos annos nisibus officium.
Et dum sic saturas sacris p̄aecordia Musis,
Et Sophies Mystes clarus & Evsebies:
Ecce Novisolum pro Correctore vocatis,
Præside supremo sic, moderante Deo.
Nimirum iam tempus erat, Tibi credita cœlo
Munera, facundō promere ab ore aliis.
Non igitur nequam cum servo dona recondis,
Quæ cœlestis Herus credidit ipse Tibi;
Sed Tibi commissam singis, formasq; Juventam,
Multiplices monstrans dexteritatis opes.
Dumq; ita mandatō septem cum laude per annos,
Correctoratus fungeris officio:
Ecce repente Scholæ facies mutata, Lyceūm
Dum Rectore caret Neusolicense suō.

Et

Az

Com-

3

Regi nyomtatványok, Matica Slov. Martin:
/316.ig.j/

Consultant Domini, anquiritur, meditantur & ajunt:

Quid foris hunc multum querimus? ecce domi est.
Protinus ergo Tui sis Princeps, Duxq; Lycèi,

Quando capis pubis sceptrum regenda rudiſ.

Nempe Tuas curas vigiles videre labores,

Multiplicesq; simul dexteritatis opes.

His moti causis mox præfecere Lycèo.

Turba Senatorum Te veneranda virtum,

Ô quantô demum studiō, auctus honore recenti,

Suscepti munus perficis officii!

Palladiæ cicuras dum corda ferocia turbæ,

Ad Clarias ducens perjuga celsa Deas;

Dum causas rerum celso de ponte cathedræ,

Solerter certis crux indiciis;

Dum Iaqueos animi, nodiq; plicatilis uncos

Gnaviter incidis promptus ab arte Tuâ;

Perspicuō dexter sensu dum verba serenas,

Doctrinam claris insinuasq; logis;

Deniq; dum inculcas sanæ pietatis amorem;

Instillasq; animis unile dogma pilis.

Nec verbis opus est, ubi res testantur id ipsæ,

Testanturq; suis id documenta modis;

Et satis Aönii testantur fontis alumni;

Testantur nostræ pulpita nota Scholæ;

Testaturq; satis claras vulgata per Urbes

Fama velox, pennâ præpete quæ volitat.

Hinc hæc doctorum diffusa per ora virorum,

Vivit, postremo nec moritura die!

Deniq; testantur studiosæ examina turmæ,

Publica, quēis gemini personuere chori.

Tu Præses, ju

Solve

Etsiquos Log

Mox

Et seu Thêio

Seu p

Seu quid add

Vulga

Quodquod de

Te vi

Sæpè quidem

Sæpè

Sæpè tuos o

Dum

Plus sudoris E

Volve

Sed Tua firm

Nescia

His dum desu

Septim

Ô raras anim

Ô, inc

Palladiâ bis f

Obdu

Et cæcas me

Quis

Si laus est ho

Non

Si laus est pa

Noa

Ia

Regi nyomtatványak, Matica Slov. Martin:
/316.ig.j/

unt:
c domi est.
s.

Tu Præses, juvenumq; virumq; sedente coronâ,
Solvebas dubias certus in arte plicas.
Etsiquos Logici nodos posuere, bipenni
Mox decidebas artis et ingenii.
Et seu Thêologæ tractabas dogmata curæ;
Seu proponebas lemmata docta Sophi;
Seu quid adornabas scitâ ratione Magister:
Vulgares apinas non sapiebat idem.
Quodquod de tenebris studiô vigilace ruebas,
Te vibrante facem, clarum erat omne Sophos.
Sæpè quidem pectus tanta sub mole gemebat;
Sæpè Tuas vires debilitabat Onus.
Sæpè tuos dulcis somnus fugitabat Ocellos,
Dum satagis scholicum pertolerare jugum,
Plus sudoris habens, quam per fastigia montis,
Volvere luctanti sisypha saxa manu.
Sed Tua firmabant præcordia mole gravata
Nescia vis frangi, Herculeusq; vigor.
His dum desudas præclatus in arte Magister,
Septima decursans en numeratur hyems.
Ô raras animi dotes! ô mascula virtus!
Ô, inquam, meriti mens generosa viri!
Palladiâ bis séptem annos pugnare palæstrâ;
Obductos vitiis arte polire animos;
Et cæcas mentes clarâ perfundere luce,
Quis neget id laudem? quis neget esse decus?
Si laus est hostes excludere viscere Regni:
Non minor est tenebras pellere Cimmerias.
Si laus est patriis hostem depellere ab oris:
Non minor est vitium mente fugare malum,

Ia

A 3

Si

Regi nyomtatványok, Matica Slov. Martin:
/316.ig.j/

Si laus est tigridesq; trucesq; domare Dracones:
 Non minor est hominis cor cicurare ferum.
 Hac Tualaus, pulchro, HEINZELI, certamine parva,
 Hoc decus, hoc clarum mentis & artis opus.
 Qui tenebras hostes, qui pectora-sæva-dracones,
 Vincebas clavæ robore Apollineæ.
 Nunc post obtentam de tantis hostibus herbam,
 Lassatus curis oria grata petis.
 Pugnandiq; aliis vacuam concedis arenam,
 Quæ claret studiis nobilitata Tuis.
 I nunc, i nostri palmaria fama Lycèi,
 Fessa labore bona membra quiete leva!
 I, comitante Dæo, qui Te regat, incolumiq;
 Concedat Pylios posse videre dies!
 Ut possis aliquando Tuas impendere curas.
 In commune Boauum, civica jura tuens.
 Nos, quos pistrinam fatum detrusit in istam,
 Pinsemus virgis; stipite non ruidô.
 Nos, quos latomion, fatum damnavit ad istud,
 Frangemus Phariis robora dura jugis.
 Et licet iste status sit contemptissimus hisce;
 Temporibus, quibus hæc ferrea scæla vigent;
 Nos animos nostros non despondebimus; inq;
 Spernemus vulgi judicium stolidum.
 Et licet iste status miseræ sit sortis alumnus,
 Nudus, egenus opus; panis & æris inops;
 Non tamen in duris frangemur pectora rebus,
 Nec spes nostra unquam corruet hisce malis.
 Nos promissa manent coelesti præmia in aulâ,
 Et paradisiacæ prosperitatis opes.

Quæ

6

Regi nyomtatványak, Matica Slov. Martin:
 /316.ig.j/

Quæ non marcescunt, quæ non ærugine nigra
Obducuntur, quas non rapit ullus homo.
Quæ non flamma vorax rapidarum fluctus aquarum,
Nec rapiet stygii sors furibunda mali.
At Te æterna qvies cœlesti exspectat in arce,
Et de purpurea nexa corona rosa,
Quæ non marcescit; sed constans flore perenni,
Ad paradisiacas consilia vernal aquas.
Interea nomen longè, lateq; vagatur,
Laus, honor atq; decus surgit ad astra poli,
Famaq; marmoreis in sculpi digna pyropis,
Longinquas peragrat sparsa per ora plagas.
Atque peragrabit dum Phoebus deseret Octam,
Lucidaq; Hesperiis tempora merget aquis.
Et dum Granus aquas sinuosò volvet in alveo,
Urpinusq; suum tollit ad astra caput.
Dum tamen hic superas, cœlō Te Christus ab alto
Ditet & omnigena prosperitate beat!
Non Te visætri; non ulla potentia morbi;
Non sors adversis pulset iniqua malis!
Et neque Te palpô, neque blandâ fraude molester
Præstigiis nimium fallere docta cohors!
Sed si forte κόλαζ foveam fodicet Tibi iniquus,
Protinus is nigros inc dat ισ οπάκας!
At Tu continuis floresce, vigescet diebus,
Ad nutumq; Tuum prospeta cuncta fluant!
Sit Tecum Domini timor, ut vestigia sacra
Impiger ipsius nocte, dieq; legas!
Ipse Tuas curas fortunet, & ipse labores,
Ut pascas opibus Teq;, Tuosq;, Tuis!

Quæ

Non

Regi nyomtatványok, Matica Slov. Martin:
/316.ig.j/

Non Tibi tendiculam tendat tentator iniquus,
Nec turbet socii foedera casta tori!
Eutychies messis semper ditissima abundet,
Atq; vehant placidi prospера cuncta notis!
Membra salubris alat semper vigor, incolumemq;
Perpetuò mentem vivida vis teneat!
Res salvæ maneant, vigeantq; domiq; forisq;
Adversæ sortis corruat omne malum!
Sic satur annorum placidos post carpito somnos,
Arquatâ veniens Iride donec läs,
De tabulis dati & expensi sua jura requiret:
Felix, cui ratiō nūn benè constat, homo!

Regi nyomtatványok, Matica Slov. Martin:
/316.ig.j/

Pozor!

60 hónapos

SD 3138

a mikrofilmre

Regisztrált nyomtatványok, Matica Slovenská, Martin:
/316.ig.